

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 4C/229/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615205975
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Marcián
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2019:5615205975.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš - sudca JUDr. Daniel Marcián v spore žalobkyne SLOVAKIA ENERGY, s. r. o., so sídlom Plynárenská 7/A, Bratislava, IČO: 36807702, zastúpená spoločnosťou JÁNSKY & PARTNERS, s.r.o. advokátska kancelária, so sídlom Štúrova 13, Nitra proti žalovanej G. I., Z.. U.A., P.. XX. X. XXXX, s trvalým pobytom Y.?XX/XX, O. D., o zaplatenie sumy 640,55 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni 636,55 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 636,55 eur od 12. 8. 2015 do zaplatenia, to všetko v mesačných splátkach po 60 eur, splatných vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

II. Vo zvyšnom rozsahu žalobu zamietá.

III. Žalobkyňa má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 98,76%, pričom o konkrétnej výške tejto náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou na tunajší súd 7. 7. 2015 sa žalobkyňa voči právnemu predchodcovi žalovanej - G.Z. I., nar. XX. X. XXXX, zomr. 9. 5. 2017, naposledy trvalým pobytom Y.?XX/XX, O. D. domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by ho súd zaviazal zaplatiť žalobkyni sumu 640,55 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 636,55 eur od 19. 10. 2012 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 2 eurá od 16. 1. 2014 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 2 eurá od 5. 2. 2014 do zaplatenia. Uvedený žalobný návrh odôvodnila nasledovnými skutkovými a právnymi tvrdeniami. Právny predchodca žalovanej ako odberateľ a právna predchodkyňa žalobkyne - Energetické centrum, a.s., IČO: 359059772, so sídlom Sartorisova 10, Bratislava ako dodávateľka uzatvorili 17. 5. 2011 zmluvu č. SKL 117328, v rámci ktorej sa dodávateľka zaviazala poskytovať odberateľovi elektrinu na adresu odberného miesta - Y.?X/X, O. D., a odberateľ sa zaviazal dodávateľke za dodanú elektrinu platiť dojednanú cenu. Právny predchodca žalovanej však neuhradil dohodnutú cenu za dodanú elektrinu vo výške 636,55 eur, ktorú mu právna predchodkyňa žalobkyne vyúčtovala vo faktúre č. 3120049298, s určenou splatnosťou do 18. 10. 2012. Žalobkyňa ho následne dvakrát upomínala, a za tieto upomienky vyfakturovala právnemu predchodcovi žalobkyne dva poplatky za upomienky po 2 eurá (faktúra č. 2440001275, splatná do 15. 1. 2014 a faktúra č. 2440015460, splatná do 4. 2. 2014.) Keďže právny predchodca žalovanej uvedené vyfakturované sumy neuhradil, žalobkyňa si voči nemu z dlžných súm uplatňovala aj zákonné úroky z omeškania, vždy počnúc odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti uvedenej v príslušnej faktúre až do zaplatenia.

2. Dňa 6. 8. 2015 vydal vyšší súdny úradník tunajšieho súdu platobný rozkaz sp.zn.: 4C/229/2015 zo 6. 8. 2015, ktorým v plnom rozsahu vyhovel žalobe.

3. Dňa 26. 8. 2015 doručil právny predchodca žalovanej na tunajší súd odpor proti tomuto platobnému rozkazu (ktoré sa považuje tiež za písomné vyjadrenie k žalobe), ktorý odôvodnil nasledovnými tvrdeniami. Náborový agent pri uzatváraní zmluvy č. SKL 117328 zo 17. 5. 2011 informoval o jej výhodách neserióznym až zavádzajúcim spôsobom. V dobe uzatvárania zmluvy bol právny predchodca žalovanej po operácii mozgu - hypofýzy, preto nemohol rozpoznať zmysel predkladaného návrhu na uzavretie zmluvy. Zmluva zo 17. 5. 2011 je v rozpore s dobrými mravmi, pretože právny predchodca žalovanej bol pri nábere informovaný o podstatne nižšej (z dôvodu jeho choroby) tarife, ktoré informácie sa neskôr ukázali ako nepravdivé. O neserióznosti uvedenej firmy (právneho predchodcu žalobkyne) svedčí aj skutočnosť, že hrubým spôsobom porušovala uzatvorenú zmluvu, keď fakturovala právnenému predchodcovi žalovanej aj neodobratú energiu, pričom faktúry zasielala po 199 dňoch, na základe čoho dal 19. 7. 2012 právny predchodca žalovanej výpoveď zo zmluvy a vec dal na vedomie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví. Odpor podal aj preto, že voči rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka je vždy prípustné odvolanie podľa § 374 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku. Z uvedených dôvodov právny predchodca žalovanej navrhol zamietnuť žalobu v celom rozsahu.

4. V (súdom nevyžiadanej, pretože Civilný sporový poriadok ešte nebol v tom čase účinný) replike doručenej (z vlastnej iniciatívy žalobkyne) na tunajší súd 24. 9. 2015 táto uviedla, že čo sa týka tvrdenia právneho predchodcu žalovanej o údajnom neserióznom, až zavádzajúcom uzatváraní zmluvy, tak v zmysle záverečných ustanovení zmluvy č. SKL 117328 zo 17. 5. 2011 právny predchodca žalovanej ako odberateľ svojim podpisom potvrdil, že sa vopred oboznámil s cenníkom dodávateľa, všeobecnými obchodnými podmienkami tvoriacimi prílohu tejto zmluvy, a že zmluvu uzatvoril ako prejav svojej slobodnej vôle, nie v tiesni a za nápadne nevýhodných podmienok. Vzhľadom na uvedené mala žalobkyňa za to, že zmluva bola uzatvorená v súlade s dobrými mravmi a so súhlasom právneho predchodcu žalovanej. Žalobkyňa taktiež poukázala na čl. VII ods. 9 Všeobecných obchodných podmienok z 1. 2. 2011, podľa ktorého mohol právny predchodca žalovanej odstúpiť od uzavretej zmluvy už len na základe písomného oznámenia dodávateľovi, ktoré by nadobudlo účinnosť dňom doručenia oznámenia dodávateľovi. K tvrdeniu týkajúcemu sa zasielania faktúr po 199 dňoch žalobkyňa uviedla, že jej právny predchodca - Energetické centrum, a.s. zaslalo právnenému predchodcovi žalovanej v tejto súvislosti ospravedlňujúci list, a na základe toho tiež bola na príslušnej faktúre č. 3111007703 posunutá splatnosť, čím bolo právnenému predchodcovi žalovanej umožnené uhradiť dlžnú čiastku včas a vyhnúť sa sankciám v súvislosti s porušením zmluvných podmienok. Nakoľko 15. 8. 2012 právny predchodca žalovanej dlžný zostatok z faktúry č. 3111007703 aj uhradil, došlo k 30. 9. 2012 k vyradeniu odberateľa z bilančnej skupiny. Pokiaľ ide o tvrdenie o fakturovaní neodobratej elektrickej energie, žalobkyňa uviedla, že na príslušnom odbernom mieste - Y.?. XXX/XX, O. D. bola do ukončenia dodávky elektrickej energie (30. 9. 2012) zaznamenaná spotreba elektrickej energie, čo preukazuje vyúčtovacia faktúra č. 3120049298. Na základe vyúčtovacej faktúry č. 3120049298, splatnej 18. 10. 2012, ktorá bola vystavená za fakturačné obdobie od 10. 12. 2011 do 30. 9. 2012 bol vyúčtovaný nedoplatok vo výške 818,12 eur. Nakoľko k úplnej úhrade tejto dlžnej sumy zo strany právneho predchodcu žalovanej doteraz nedošlo, považovala žalobkyňa dôvody uvedené v odpore za irelevantné, a preto zotrvala na svojom žalobnom návrhu.

5. Právny predchodca žalovanej (napriek výzve súdu podľa § 167 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ktorý procesný kódex už bol v danom čase účinný, preto bola daná výzvy realizovaná) sa k replike nijako písomne nevyjadril.

6. Dňa 2. 1. 2018 bolo uznesením tunajšieho súdu sp.zn.: 4C/229/2015 rozhodnuté o pokračovaní v konaní namiesto doterajšieho žalovaného - G. I., P. XX. X. XXXX, zomr. 9. 5. 2017, s novou žalovanou - G. I., rod. U., nar. XX. X. XXXX, s trvalým pobytom Y.?.XX/XX, O.Ý. D.. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť 15. 3. 2018.

7. Výzvou tunajšieho súdu z 28. 3. 2018 bola žalovaná vyzvaná na predloženie dôkazu, že v čase uzatvorenia zmluvy o združených službách dodávky elektriny a plynu zo 17. 5. 2011 právny predchodca žalovanej trpel duševnou poruchou, ktorá ho robila na tento právny úkon neschopnou, t.j. nespôsobilým posúdiť následky tohto úkonu alebo ovládnuť svoje správanie tak, ako to tvrdil vo svojom odpore proti platobnému rozkazu.

8. Na pojednávani konanom 23. 8. 2018 žalovaná uviedla, že zmluvu, ktorú 17. 5. 2011 uzatvoril jej právny predchodca s právnou predchodkyňou žalobkyne ešte pred jej výpoveďou zaslali na posúdenie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, pričom tento sa mal vyjadriť, že v zmluve našiel viaceré pochybenia, ktoré však už žalovaná nijako bližšie nekonkretizovala. Na pochybenia poukazoval tiež jeden pán, ktorý síce nie je právnik, ale pomáhal žalovanej pri spisovaní ich podaní na súd, a ktorý pochádzal zo Skalice. Žalovaná zopakovala, že jej manžel prekonal operáciu mozgu a neskôr v priebehu rokov sa jeho stav začal ešte viac zhoršovať. Manžel mal viacero diagnóz, vrátane demencie, preto sa domnieva, že jeho stav bol pri podpísovaní zmluvy zneužitý a manžel bol v otázkach podmienok zmluvy uvedený do omylu.

9. Žalobkyňa sa pojednávania konaného 23. 8. 2018 nezúčastnila, svoju neúčasť písomne ospravedlnia, pričom vyjadrila súhlas s konaním pojednávania v jej neprítomnosti, teda nepožiadala o odročenie tohto pojednávania.

10. Na pojednávani konanom 23. 8. 2018 tunajší súd vyhlásil rozsudok, ktorým žalobu zamietol. Rozsudok odôvodnil tým, že žalobca v replike a ani potom nijako nerozporoval skutkové tvrdenie právneho predchodcu žalovanej z odporu voči platobnému rozkazu, že bol v čase uzatvárania zmluvy zo 17. 5. 2011 v takom duševnom stave, ktorý ho robil na tento úkon neschopný. Preto súd považoval toto skutkové tvrdenie právneho predchodcu žalovanej za nesporné, a preto vo vzťahu k nemu nevykonával dokazovanie. Súd pritom vychádzal z názoru, že v tomto konaní (ako začatom pred 1. 7. 2016) síce nemôže vzhľadom na § 470 ods. 2 Civilného sporového poriadku uplatniť ustanovenie § 151 Civilného sporového poriadku (o fikcii nespornosti skutkových tvrdení, ktoré protistrana účinne nepoprela), avšak poukázal na to, že aj podľa § 153 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ako procesného kódexu, ktorý bol účinný v čase začatia konania) mohol rozhodovať (okrem dôkazov) aj na základe tzv. nesporných skutkových tvrdení, teda takých skutkových tvrdení, ktoré žiaden z účastníkov konania nerozporoval. Keď súd ustálil, že právny predchodca žalovanej konal v čase uzatvorenia zmluvy v duševnej poruche, ktorá ho robila na tento úkon neschopným, vyslovil, že táto zmluva je (absolútne) neplatná a žalobkyňa sa preto nemôže domáhať plnenia na základe takejto zmluvy. K predloženým lekárskeým správam o zdravotnom stave právneho predchodcu žalovanej uviedol, že síce môžu zakladať určité pochybnosti o duševnom stave právneho predchodcu žalovanej v čase uzatvárania zmluvy zo 17. 5. 2011, avšak sami o sebe neboli spôsobilé bezpečne preukázať, že právny predchodca žalovanej sa v čase uzatvárania zmluvy nachádzal v takom duševnom stave, ktorý by ho robil práve na tento úkon neschopným, ktorá istota sa podľa ustálenej judikatúry pre vyslovenie záveru o neplatnosti zmluvy podľa § 38 ods. 2 Občianskeho zákonníka vyžaduje.

11. Voči tomuto rozsudku podala žalobkyňa odvolanie, o ktorom odvolací súd rozhodol tak, že napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (uznesenie Krajského súdu Žilina, sp.zn. 9Co/287/2018 z 31. 1. 2019.) Odvolací súd pritom vyslovil pre tunajší súd podľa § 391 ods. 1 Civilného sporového poriadku záväzný právny názor, v rámci ktorého, poukazujúc na § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ktorý platil v čase podania odporu proti platobnému rozkazu, podľa ktorého účastníci konania boli povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich skutkových tvrdení, ktorý právny názor vyslovil v súvislosti so skutkovým tvrdením právneho predchodcu žalovanej o jeho duševnej nespôsobilosti na uzatvorenie zmluvy zo 17. 5. 2011, vlastne uviedol záväzný záver, že žalovaná, resp. predtým jej právny predchodca boli povinní označiť dôkazy na preukázanie svojho skutkového tvrdenia o duševnej nespôsobilosti právneho predchodcu žalovanej na uzatvorenie zmluvy zo 17. 5. 2011. V rámci tohto záväzného názoru odvolací súd tiež uviedol, že pokiaľ súd prvej inštancie poukazoval na ustanovenie § 153 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, tak za nesporné skutkové tvrdenia v zmysle tohto ustanovenia bolo možné považovať len skutkové tvrdenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov, teda nie skutkové tvrdenia, ktoré druhá strana len nepoprela, resp. nerozporovala. Vyžadovala sa tu teda podľa názoru odvolacieho súdu aktívna účasť protistrany, nie iba pasívna, ktorá postačuje v súčasnej dobe podľa právnej úpravy v Civilnom sporovom poriadku. Ďalej odvolací súd doplnil, že v danom prípade sa jedná o skutkové tvrdenie týkajúce sa duševného stavu osoby, ktoré nemožno považovať za typické skutkové tvrdenie, ktoré by protistrana mohla kvalifikovaným spôsobom poprieť, a teda i predložiť dôkazy na preukázanie svojich námietok, keďže na to nemá príslušné odborné vzdelanie, a bez súhlasu protistrany ani takéto odborné vyjadrenie zadovážiť nemôže.

12. Na pojednávaní konanom 2. 7. 2019 (po prednesení nového predbežného právneho posúdenia súdom) žalobkyňa vyhlásila, že považuje žalobu za dôvodnú a navrhuje súdu, aby jej vyhovel minimálne v časti pre sumu 636,55 eur. Pokiaľ ide o poplatky v celkovej výške 4 eurá, ponechal rozhodnutie na zváženie súdu. Nestotožnila sa však s predbežným právnym posúdením súdu, pokiaľ ide o okamih, odkedy má nárok na úroky z omeškania zo sumy 636,55 eur, pretože podľa nej rozhodujúcim okamihom je deň splatnosti uvedený v príslušnej faktúre tak, ako to požadovala v žalobe. Argumentovala, že doručenie faktúry žalovanej nebolo v konaní rozporované, a preto je táto skutočnosť nesporná. Žalobkyňa so žalovanou požadovanými splátkami vo výške 60 eur mesačne vyjadrila výslovný súhlas.

13. Žalovaná na pojednávaní konanom 2. 7. 2019 uviedla, že im bolo pri uzatváraní zmluvy zo 17. 5. 2011 povedané, že budú mať lacnejšiu energiu a boli tiež spomínané nejaké výhody, ktoré bližšie nekonkretizovala. Zmluva im však nebola prečítaná a pre manžela bola absolútne nečitateľná. Znovu poukázala na vyjadrenie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, podľa ktorého mali byť v zmluve „nejaké neseriózne veci“. V tomto vyjadrení bolo podľa nej uvedené, že v niekoľkých bodoch bola porušená zmluva zo 17. 5. 2011. Žalovaná tiež vyjadrila pochybnosti ohľadne zvláštneho spôsobu účtovania ceny za odobratú energiu právnym predchodcom žalobkyne, ktoré však na pojednávaní nevedela bližšie a zrozumiteľne vysvetliť. Na záver žalovaná požiadala o priznanie výhody splátok, a to vo výške po 60 eur mesačne, vzhľadom na svoju majetkovú a finančnú situáciu, keď má príjem z dôchodku 600,50 eur, pričom z príležitostných upratovacích prác, ktorými si privyrába k dôchodku zarobí 190 eur mesačne. Jej výdavky predstavujú výdavky na energiu vo výške 250 eur mesačne, výdavky za vodu vo výške 30 eur mesačne, splátky na úvery, kde jedna splátka predstavuje 30 eur a druhá 220 eur a na stravu minie zhruba 200 eur.

14. Súd na pojednávaní konanom 2. 7. 2019 vykonával dokazovanie, pričom dospel k nasledovným skutkovým zisteniam.

15. Zo zmluvy o združených službách dodávky elektriny a plynu č. SKL 117328 uzatvorenej 17. 5. 2011 medzi právnou predchodkyňou žalobkyne - Energetickým centrom, a.s., so sídlom Sartorisova 10, Bratislava, IČO: 35905972 a právnym predchodcom žalovanej - G. I., P. XX. X. XXXX, zomr. 9. 5. 2017, naposledy trvale bytom Y.?X/X, O. D. (č.l. 3), súd zistil, že právna predchodkyňa žalobkyne ako dodávateľ sa zaviazala poskytnúť právnemu predchodcovi žalovanej ako odberateľovi dodávku elektriny a poskytnúť mu na základe jeho požiadavky aj ďalšie doplnkové služby. Odberateľ sa zaviazal uhradiť dodávateľovi za odobratú elektrickú energiu dohodnutú platbu v súlade so zmluvou, všeobecnými obchodnými podmienkami a osobitnými podmienkami pre poskytovanie jednotlivých produktov balíka výhod, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Z obsahu zmluvy zo 17. 5. 2011 ďalej vyplýva, že cena elektriny je stanovená podľa platného cenníka dodávateľa pre danú distribučnú oblasť zákazníka, ktorý cenník tvorí súčasť tejto zmluvy.

16. Z faktúry č. 3120049298 zo 4. 10. 2012 (č.l. 7 a nasl.) vyplynulo, že právny predchodca žalobkyne vyfakturoval právnemu predchodcovi žalovanej (po zohľadnení záloh) odplatu za spotrebovanú elektrinu a poskytnuté služby (vrátane DPH) dodané na základe zmluvy č. SKL 117328 za obdobie od 28. 12. 2011 do 28. 9. 2012 v celkovej výške 818,12 eur, so splatnosťou do 18. 10. 2012.

17. Z faktúry - daňového dokladu č. 2440001275 z 3. 1. 2014 (č.l. 12) mal súd preukázané, že žalobkyňa vyfakturovala právnemu predchodcovi žalovanej poplatok za upomienku vo výške 2 eurá, so splatnosťou do 15. 1. 2014.

18. Z faktúry - daňového dokladu č. 2440015460 z 24. 1. 2014 (č.l. 13) súd zistil, že žalobkyňa právnemu predchodcovi žalovanej vyfakturovala poplatok za upomienku vo výške 2 eurá, so splatnosťou do 4. 2. 2014.

19. Z vyhlásenia prítomnej osoby zo 17. 5. 2011 (č.l. 4) vyplynulo, že pri uzatváraní zmluvy zo 17. 5. 2011 medzi právnou predchodkyňou žalobkyne a právnym predchodcom žalovanej bola prítomná aj žalovaná, ktorá prítomne vyhlásila, že jej nie sú známe dôvody, ktoré by mohli viesť k spochybňovaniu slobodného a vážneho konania jej právneho predchodcu pri uzatváraní tejto zmluvy, prípadne k spochybňovaniu jeho spôsobilosti uzavrieť túto zmluvu.

20. Pokiaľ ide o skutkové zistenie súdu týkajúce sa časového okamihu doručenia uvedených troch faktúr právnomu predchodcovi žalovanej, tak vzhľadom na to, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno ohľadne svojho skutkového tvrdenia, že tieto faktúry boli právnomu predchodcovi doručené pred lehotou splatnosti, ktorá je v nich uvedená (a to ešte súd vykladá opis rozhodujúcich skutočností žalobkyne v jej prospech, vzhľadom na stručnosť jej vyjadrenia v tomto smere, takže by sa dalo uvažovať aj o neunesení bremena tvrdenia), mohol súd (v zmysle ustálenej judikatúry) považovať za okamih doručenia faktúr právnomu predchodcovi žalovanej až deň, kedy mu bola súdom doručená žaloba (10. 8. 2015.) V tejto súvislosti treba dodať, že tunajší súd bol viazaný aj právnym názorom odvolacieho súdu, podľa ktorého súd prvej inštancie mohol dospieť k záveru o nespornosti skutkových tvrdení len na základe zhodných skutkových tvrdení strán sporu, a nie aj pre nepopretie skutkových tvrdení protistranou. Preto súd nemohol vyhovieť námietke žalobkyne, že doručenie uvedených faktúr možno mať za nesporné, z dôvodu, že táto skutočnosť nebola protistranou rozporovaná. Paradoxne hoci sama žalobkyňa v odvolaní voči pôvodnému rozsudku namietala, že v tomto konaní, ako začatom pred 1. 7. 2016, si súd ako nesporné mohol osvojiť len skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení strán sporu, a nemohol považovať za nesporné skutkové tvrdenia, ktoré protistrana len nepoprela (a odvolací súd stotožniac sa s týmto jej názorom aj preto zrušil napadnutý rozsudok), tak po zrušení tohto rozsudku, sa žalobkyňa, pokiaľ ide o otázku doručenia faktúr, už zrazu domáhala, aby súd považoval jej skutkové tvrdenie o doručení faktúr právnomu predchodcovi žalovanej v čase predchádzajúcom ich splatnosti za nesporné, nakoľko to protistrana nerozporovala.

21. Pokiaľ ide o skutkové zistenie súdu týkajúce sa okolnosti neuhradenia faktúr právnym predchodcom žalovanej, resp. žalovanou, súd uplatňujúc tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, podľa ktorej strana sporu, ktorá tvrdí, že sa niečo nestalo (právny predchodca žalovanej nezaplatil faktúry), nie je tým subjektom, ktorý by mal v tomto smere dôkazné bremeno (keďže je ťažko možné dokázať niečo, čo sa nestalo), ale dôkazné bremeno v tomto smere prechádza na protistranu, ktorá musí preukázať, že k tejto skutočnosti došlo (vyfakturované sumy boli zaplatené), pričom logicky tu nemôže zohrávať žiadnu rolu postavenie strany ako spotrebiteľa. Žalovaná, resp. jej právny predchodca však ani len netvrdili, že by žalobou uplatnené a vyfakturované sumy zaplatili, nie to ešte preukázali.

22. Takto zistený skutkový stav súd podrobil svojmu právnemu posúdeniu, pričom aplikoval nasledovné hmotnoprávne ustanovenia.

23. Podľa § 96 ods. 7, prvej vety zákona č. 251/2012 Z.z. - o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov (účinného v čase vyhlásenia tohto rozsudku) zmluvy uzatvorené podľa doterajších predpisov (pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, t.j. pred 1. 9. 2012) zostávajú v platnosti.

24. Podľa § 96 ods. 8, prvej vety zákona č. 251/2012 Z.z. - o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov (účinného v čase vyhlásenia tohto rozsudku) zmluvy uzatvorené medzi dodávateľmi elektriny a odberateľmi elektriny podľa doterajších predpisov (pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, t.j. pred 1. 9. 2012), ktorých predmetom bolo zo strany dodávateľa elektriny zabezpečenie dodávky elektriny, ako aj prenosu elektriny alebo distribúcie elektriny a prevzatie zodpovednosti za odchýlku, sa považujú za zmluvy o združenej dodávke elektriny podľa tohto zákona.

25. Podľa § 17 ods. 1 písm. b) uvedeného zákona o energetike odberateľ elektriny v domácnosti a odberateľ plynu v domácnosti okrem práv na ochranu spotrebiteľa podľa osobitných predpisov majú právo pri dodávke elektriny a dodávke plynu na poskytnutie informácie o každej zmene ceny za dodávku elektriny alebo ceny za dodávku plynu a o zmene obchodných podmienok dodávky elektriny alebo dodávky plynu a s tým súvisiacich služieb a poučenie o práve vypovedať zmluvu o združenej dodávke elektriny alebo zmluvu o združenej dodávke plynu podľa odseku 4 transparentným a zrozumiteľným spôsobom určeným v obchodných podmienkach podľa § 34 ods. 2 písm. f) tretieho bodu <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2012/251/20180701>> alebo § 69 ods. 2 písm. a) tretieho bodu <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2012/251/20180701>> najneskôr 30 dní pred nadobudnutím účinnosti zmeny.

26. Podľa § 26 ods. 1 uvedeného zákona o energetike zmluvou o dodávke elektriny sa zaväzuje dodávateľ elektriny dodávať elektrinu v dohodnutom množstve a v dohodnutom časovom priebehu výkonu odberateľovi elektriny a odberateľ elektriny sa zaväzuje zaplatiť dodávateľovi elektriny cenu za dodanú elektrinu.

27. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. - Občianskeho zákonníka (v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o dodávke elektriny zo 17. 5. 2011, ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

28. Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

29. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

30. Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

31. Podľa § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

32. Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

33. Podľa § 38 ods. 2 OZ takisto je neplatný právny úkon osoby konajúcej v duševnej poruche, ktorá ju robí na tento právny úkon neschopnou.

34. Podľa § 517 ods. 1, prvej vety OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

35. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

36. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1999 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy zo 17. 5. 2011, (ďalej len „nariadenie“) výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba T. W. Y. 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

37. Právny predchodca žalobkyne uzatvoril s právnym predchodcom žalovanej 17. 5. 2011 zmluvu o združených službách dodávky elektriny a plynu č. SKL 117328, ktorá sa podľa § 96 ods. 8, prvej vety zákona č. 251/2012 Z.z. - o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov (účinného v čase vyhlásenia rozsudku) považuje za zmluvu o dodávke elektriny podľa uvedeného zákona o energetike, teda za zmluvu podľa § 26 ods. 1 uvedeného zákona, v ktorej sa zaväzuje dodávateľ elektriny dodávať elektrinu v dohodnutom množstve a v dohodnutom časovom priebehu výkonu odberateľovi elektriny a odberateľ elektriny sa zase zaväzuje zaplatiť dodávateľovi elektriny cenu za dodanú elektrinu, ku ktorej zmenám podľa § 17 ods. 1 písm. b) uvedeného zákona o energetike dochádza na základe oznámenia zo strany dodávateľa transparentným a zrozumiteľným spôsobom určeným v obchodných podmienkach podľa § 34 ods. 2 písm. f) tretieho bodu <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2012/251/20180701>> alebo § 69 ods. 2 písm. a) tretieho bodu <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2012/251/20180701>> najneskôr 30 dní pred nadobudnutím účinnosti zmeny, a ktorá zmluva je súčasne aj spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 ods. 1 OZ, pretože ju uzatvorila právna predchodkyňa žalobkyne ako dodávateľ podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, nakoľko vystupovala pri uzatváraní a plnení zmluvy v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a právny predchodca žalovanej ako spotrebiteľ podľa § 52 ods. 4 OZ, nakoľko pri uzatváraní a plnení tejto zmluvy nevystupoval v rámci predmetu plnenia podnikateľskej činnosti.

38. Keďže právny predchodca žalovanej, resp. žalovaná v rozpore s obsahom tejto zmluvy (a jej podľa žalobkyne neoddeliteľných súčastí vrátane príslušného cenníka upravujúceho cenu za elektrinu), ako aj v rozpore s ustanovením § 26 ods. 1 uvedeného zákona o energetike, nezaplatili právnemu predchodcovi žalobkyne, resp. žalobkyňi dojednanú (spôsobom uvedeným v § 17 ods. 1 písm. b) uvedeného zákona

o energetike) cenu za dodanú elektrinu a poskytnuté súvisiace služby, ktorá bola vyfakturovaná za obdobie od 28. 12. 2011 do 28. 9. 2012 vo faktúre č. 3120049298 zo 4. 10. 2012 v celkovej výške 818,12 eur, a z ktorej si ako neuhradenú časť žalobkyňa uplatňovala sumu 636,55 eur, súd v tejto časti žalobe vyhovel a podľa § 26 ods. 1 uvedeného zákona o energetike zaviazal žalovanú na úhradu tejto sumy žalobkyni. V tejto súvislosti súd dodáva, že všeobecné obchodné podmienky, resp. osobitné podmienky pre poskytovanie jednotlivých produktov dodávateľa, ktoré sú podľa žalobkyne neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, a ktoré upravovali výšku ceny za dodávanú elektrinu sa síce podľa § 53 ods. 2 OZ nepovažujú za individuálne dojednania, avšak keďže v tejto časti žaloby (cena za dodanú elektrinu) možno hovoriť o hlavnom predmete plnenia, resp. primeranosti ceny za poskytnuté hlavné plnenie podľa § 53 ods. 1 OZ, nemôže tak ísť v týchto rozhodných dojednaniach o neprijateľnú podmienku podľa § 53 ods. 1 OZ, a to aj keby spôsobovali hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (čo však už súd z dôvodu hospodárnosti neposudzoval), pretože ich možno mať v týchto dokumentoch vyjadrené za určito, jasne a zrozumiteľne.

39. Pokiaľ ide o žalobkyňou uplatnený nárok na dva poplatky za upomienky po 2 eurá, súd jej nárok na tieto poplatky za upomienky (a tým ani príslušné uplatnené úroky z omeškania z týchto súm) nepriznal a v tejto časti žalobu zamietol, a to najmä z dôvodu, že tieto poplatky neboli dojednané priamo v spotrebiteľskej zmluve zo 17. 5. 2011, ale len vo všeobecne koncipovanom dokumente, ktorý má podľa žalobkyne tvoriť neoddeliteľnú súčasť zmluvy - sadzovník poplatkov, ktorý vzhľadom na § 53 ods. 2 OZ nenapĺňa charakteristiku individuálneho dojednania (viď napríklad aj rozsudky tunajšieho odvolacieho súdu sp.zn.: 6Co/95/2018 z 27. 6. 2018 alebo sp.zn.: 10Co/236/2017 zo 14.12.2017.) Ďalším dôvodom pre nepriznanie poplatkov za upomienky a zodpovedajúceho príslušenstva bola skutočnosť, že v dojednaní o týchto poplatkoch ide o neprijateľnú podmienku podľa § 53 ods. 1 OZ, ktorá je podľa § 53 ods. 5 OT neplatná. Neprijateľnosť tohto dojednania je daná tým, že spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov zmluvy v neprospech spotrebiteľa, nakoľko zakotvuje možnosť sankcionovať poplatkami za oneskorené plnenie povinností podľa zmluvy len odberateľa ako spotrebiteľa, a nie aj dodávateľa, a súčasne (ako už bolo vysvetlené) nejde o individuálne dojednanie, a (na rozdiel od dojednania o výške ceny za dodanú elektrinu) nejde o hlavný predmet plnenia, resp. cenu za poskytnuté hlavné plnenie.

40. Ako už bolo vysvetlené vyššie (v časti týkajúcej sa skutkových zistení súdu), súd považoval za okamih doručenia faktúry č. 3120049298 zo 4. 10. 2012, v rámci ktorej bola so splatnosťou do 18. 10. 2012 vyfakturovaná dojednaná cena za dodanú elektrinu a súvisiace služby v celkovej výške 818,12 eur, deň doručenia žaloby právnomu predchodcovi žalovanej súdom (10. 8. 2015), a preto podľa § 563 OZ nasledujúceho dňa bol právny predchodca žalovanej povinný túto sumu (resp. z nej uplatnenú časť vo výške 636,55 eur) zaplatiť, a až ďalší deň (12. 8. 2015) sa tak právny predchodca žalovanej, dostal do omeškania so zaplatením tejto uplatnenej sumy, a preto až odvtedy (12. 8. 2015) súd priznal žalobkyni podľa § 517 ods. 2 OZ nárok na úroky z omeškania z priznanej sumy 636,55 eur až do zaplatenia. Súd teda zamietol žalobu v časti pre uplatnený úrok z omeškania zo sumy 636,55 eur za obdobie od 19. 10. 2012 do 11. 8. 2015. Úroky z omeškania zo sumy 636,55 eur za obdobie od 12. 8. 2015 do zaplatenia súd priznal v úrokovej sadzbe podľa § 3 nariadenia, teda v úrokovej sadzbe o osem percentuálnych bodov vyššej ako bola základná úroková sadzba T. W. Y. platná v čase začatia omeškania (12. 8. 2015), teda v sadzbe 8,05% ročne, a nie v uplatnenej sadzbe 8,75% ročne.

41. K procesnej obrane právneho predchodcu žalovanej, resp. neskôr žalovanej súd uvádza nasledovné.

42. Vychádzajúc z vyššie uvedeného záväzného právneho názoru odvolacieho súdu, podľa ktorej žalovaná, resp. predtým jej právny predchodca boli povinní označiť dôkazy na preukázanie svojho skutkového tvrdenia o duševnej nespôsobilosti právneho predchodcu žalovanej na uzatvorenie zmluvy zo 17. 5. 2011, nemohol súd prvej inštancie po vrátení veci na ďalšie konanie vykonávať v tomto smere dokazovanie ex offa, teda nemohol aj bez návrhu žalovanej, resp. jej právneho predchodcu nariadiť ex offa znalecké dokazovanie na posúdenie otázky duševnej spôsobilosti právneho predchodcu žalovanej. Pokiaľ totiž žalovaná, resp. jej právny predchodca mali povinnosť označiť dôkazy (ako uzavrel odvolací súd), súd prvej inštancie nemohol vykonávať dôkazy aj bez ich návrhu (nemohol plniť za nich ich vlastnú povinnosť.)

43. Žalovanou označené a pripojené listinné dôkazy - lekárske správy o zdravotnom stave jej právneho predchodcu, hoci zakladali určité pochybnosti o tom, či právny predchodca žalovanej v čase uzatvorenia

zmluvy zo 17. 5. 2011 nekonal v duševnej poruche, ktorá by ho robila na tento právny úkon neschopným podľa § 38 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nepreukazovali tento záver bezpečne. Aj podľa judikatúry vyšších inšancií (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky, sp.zn.: 30 Cdo 2556/2009) záver o neplatnosti právneho úkonu podľa § 38 ods. 2 Občianskeho zákonníka vyžaduje bezpečné zistenie, že účastník právneho úkonu nedokázal posúdiť následky svojho konania alebo svoje konanie ovládnuť, pričom je vylúčené urobiť záver o konaní v duševnej poruche len na základe pravdepodobnosti. Preto ani zmienka (v žalovanou označených a predložených lekárskejších správach) o tom, že právny predchodca žalovanej (po vyšetrení neurológom) trpel demenciou, ešte neznamená istotu, že tento stav bol takého charakteru, že právneho predchodcu žalovanej robil v čase uzatvorenia zmluvy o dodávke elektriny zo 17. 5. 2011 na tento právny úkon neschopným podľa § 38 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Bezpečné vyriešenie tejto otázky by bolo možné len na základe znaleckého dokazovania na to príslušným špecialistom z odboru psychiatrie, resp. psychológie (teda nie neurológom), ktoré dokazovanie však nebolo navrhnuté žiadnou zo strán sporu. Pochybnosti však nemal súd len na základe vlastného obsahu týchto lekárskejších správ, ale boli založené aj vzhľadom na obsah vyhlásenia prítomnej osoby zo 17. 5. 2011, v ktorom žalovaná vyhlásila, že jej nie sú známe dôvody, ktoré by mohli viesť spochybňovaniu spôsobilosti jej právneho predchodcu uzavrieť túto zmluvu. Keďže takáto duševná porucha nebola v konaní bezpečne preukázaná, nebolo možné dospieť k záveru o neplatnosti tejto zmluvy podľa § 38 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

44. Keďže podľa záväzného názoru odvolacieho súdu nebolo v tomto konaní možné vykonávať dokazovanie ex offio, obdobný záver o neunesení dôkazného bremena musel súd skonštatovať aj vo vzťahu ku skutkovému tvrdeniu právneho predchodcu žalovanej, že náborový agent ho mal pred uzavretím zmluvy zo 17. 5. 2011 neserióznym až zavádzajúcim spôsobom informovať o podmienkach zmluvy, ako aj vo vzťahu k jeho skutkovému tvrdeniu, že dodávateľ porušoval zmluvu fakturovaním neodobretej energie.

Žalovaná, resp. jej právny predchodca v priebehu celého konania neoznačili žiadne dôkazy o týchto skutkových tvrdeniach. V odpore proti platobnému rozkazu síce právny predchodca žalovanej ako dôkaz označil a priložil fotokópiu svojho listu z 19. 7. 2012 adresovaného Energetickému centru, a.s., avšak z neho vyplývajú v podstate len ďalšie skutkové tvrdenia právneho predchodcu žalovanej, teda nejde o objektívny dôkaz.

45. Pokiaľ ide o skutkové tvrdenia právneho predchodcu žalovanej, že právny predchodca žalobkyne mu zaslal faktúry s oneskorením 199 dní, čo mal dodávateľ aj oľutovať, tak uvedenú skutočnosť mal súd zistenú na základe zhodného tvrdenia strán sporu podľa § 186 ods. 2 Civilného sporového poriadku, nakoľko aj samotná žalobkyňa ju v replike potvrdila, keď uviedla, že žalovanému bol preto zaslaný aj ospravedlňujúci list a posunula sa mu splatnosť príslušnej faktúry, čím sa mu umožnilo vyhnúť sankciám za porušenie zmluvy, pričom dodala, že žalovaný následne dlh z uvedenej faktúry uhradil. Keďže však právny predchodca žalovanej uvádzal okolnosť oneskoreného doručenia faktúr len ako skutočnosť, ktorá mala svedčiť o neserióznosti tejto firmy (právneho predchodcu žalobkyne) bez toho, aby súčasne z tohto dôvodu spochybňoval žalobou uplatnený nárok, súd túto námietku nepovažoval za relevantnú.

46. Pokiaľ ide o námietku žalovanej prednesenej na pojednávaní konanom 23. 8. 2018, že zmluva zo 17. 5. 2011 mala obsahovať bližšie nekonkretizované pochybenia, ktoré mali mať vplyv na žalobou uplatnený nárok, tak súd konštatuje, že ani po ex offio vykonanej kontrole tejto spotrebiteľskej zmluvy nezistil žiadne pochybenia, ktoré by mali vplyv na žalobou uplatnený nárok na dojednanú cenu za dodanú elektrickú energiu. V tomto smere totiž spotrebiteľa bremeno tvrdenia ani dôkazné bremeno nezaťažuje, preto súd vykonal kontrolu nekalých zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve ex offio. Jediné pochybenie (ako už bolo uvedené) súd videl len v tom, že zmluva neobsahovala úpravu dojedania o poplatku za upomienky vo výške 2 eurá, ktoré poplatky si žalobca na základe tejto zmluvy uplatňoval za dve upomienky.

47. Pokiaľ ide o námietku žalovanej prednesenú prvýkrát až na poslednom pojednávaní konanom 2. 7. 2019, že zmluva bola napísaná veľkosťou písma, ktoré jej právny predchodca vzhľadom na svoj vek, resp. zdravotný stav nemohol sám prečítať a musela mu byť preto zmluva prečítaná, súd uvádza, že právny predchodca žalovanej predovšetkým nemal podpisovať zmluvu, ktorú nemohol ani čiastočne prečítať. Žalovaná neuviedla, kto mal zmluvu jej právnenmu predchodcovi prečítať, či išlo o dodávateľa, resp. mu ju prečítala žalovaná, ktorá ako vyplýva z jej vlastného písomného vyhlásenia zo 17. 5. 2011 bola pri uzatváraní tejto zmluvy prítomná, a súčasne pritom vyhlásila, že jej nie sú známe dôvody,

ktoré by mohli viesť k spochybňovaniu slobodného a vážneho konania jej právneho predchodcu pri uzatváraní tejto zmluvy, prípadne k spochybňovaniu jeho spôsobilosti uzavrieť túto zmluvu, hoci neskôr na pojednávaní tvrdila opak. Podľa § 40 ods. 6 OZ na písomné právne úkony tých, ktorí nemôžu čítať, je potrebná úradná zápisnica. Úradná zápisnica sa však podľa tohto ustanovenia nevyžaduje, ak má ten, kto nemôže čítať, schopnosť oboznámiť sa s obsahom právneho úkon prostredníctvom osoby, ktorú si zvolí, a súčasne je schopný vlastnoručne listinu podpísať. Z vyjadrenia žalovanej vyplýva, že jej právnemu predchodcovi bola zmluva pred podpisom prečítaná. Žalovaná síce už neuviedla kým bola táto zmluva prečítaná, avšak z obsahu jej písomného vyhlásenia zo 17. 5. 2011 ako osoby prítomnej pri uzatváraní zmluvy je potvrdené, že žalovaná bola prítomná pri informovaní jej právneho predchodcu o zmluvných a obchodných podmienkach dodávateľa, teda pri oboznámení jej právneho predchodcu s obsahom zmluvy. A nakoniec, okolnosť, že právny predchodca žalovanej si nemohol v čase jej uzatvárania prečítať zmluvu zo 17. 5. 2011, je len skutkovým tvrdením žalovanej, ku ktorému však doteraz žalovaná nijako neunesla dôkazné bremeno. Z predložených lekárskejších správ takáto okolnosť nevyplýva, a ako už bolo uvedené, bolo povinnosťou žalovanej v zmysle záväzného právneho názoru odvolacieho súdu označiť dôkazy na preukázanie svojich skutkových tvrdení, k čomu nedošlo. Keby však aj napriek uvedenému tento záver nebol správny a zmluva by bola neplatná, tak keďže si v tomto konaní žalobkyňa uplatňovala len cenu za dodanú elektrinu, aj tak by mala voči žalovanej podľa § 457 OZ nárok na vrátenie toho, čo žalovaná, resp. predtým jej právny predchodca na základe neplatnej zmluvy dostala ako bezdôvodného obohatenia, teda peňažný ekvivalent hodnoty dodanej elektriny (žalobkyňa, resp. predtým jej právna predchodkyňa v tejto časti na základe tejto zmluvy nič nedostala.)

48. Ďalšie námietky žalovanej prednesené prvýkrát až na poslednom pojednávaní konanom 2. 7. 2019 týkajúce sa zvláštneho spôsobu účtovania odobratej energie a pochybností žalovanej o primeranosti tejto ceny, súd považoval jednak za nedostatočné konkrétne z hľadiska unesenia bremena tvrdenia (tieto skutkové tvrdenia sú absolútne neurčité), a jednak žalovaná v tomto smere neunesla ani dôkazné bremeno, keďže dôkazné bremeno (ako už podrobne bolo vysvetlené vyššie) v zmysle záväzného právneho názoru odvolacieho súdu zaťažuje toho, kto v tomto konaní niečo tvrdil, a súd preto nemohol vykonávať dokazovanie ex offio.

49. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku v spojení s § 262 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku tak, že žalobkyňu priznal náhradu trov konania v rozsahu 98,76 %, pričom podľa § 262 ods. 2 CSP vyslovil, že o konkrétnej výške tejto náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením. Žalobkyňa si totiž v žalobe uplatňovala nárok na zaplatenie sumy 640,55 eur s príslušenstvom, avšak súd jej priznal iba sumu 636,55 eur s príslušenstvom. Vzhľadom na uvedené možno povedať, že žalobkyňa bola úspešná v rozsahu 99,38 %, a tým bola žalovaná úspešná v rozsahu 0,62 %. Po odpočítaní úspechu žalovanej od úspechu žalobkyne ako úspešnejšej strany sporu, súd náhradu trov konania podľa § 255 ods. 2 CSP medzi strany sporu pomerne rozdelil, a teda priznal žalobkyňu ako úspešnejšej strane sporu náhradu trov konania proti žalovanej v rozsahu 98,76 % (99,38 % - 0,62 %), s tým, že podľa § 262 ods. 2 CSP o konkrétnej výške tohto nároku na náhradu trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš odvolanie písomne v dvoch vyhotoveniach, o ktorom odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Žiline.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolať možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučného poriadku) v znení neskorších predpisov.